

Høringssvar fra Forandringsfabrikken

Forslag til forskrift om retningslinje for masterutdanning i barnevernsarbeid

Noen grunnleggende innspill

Barn ber IKKE om master - støtter ikke kravet om masterutdanning

I Norge er mer kompetanse og flere eksperter raskt svaret, når mange feil kommer fram i en tjeneste. Barnevernet er utsatt for mye kritikk, ministere og departement trenger da konkrete svar. Mer kompetanse og master blir da raskt svaret, uten at noen systematiske undersøkelser med barn eller foreldre bekrefter at dette er det som vil hjelpe barn og foreldre til å få bedre hjelp.

Funnene i undersøkelser med barn i barnevernet har mye mer sammensatte svar. Kunnskap direkte fra barn er soleklar på at lange utdanninger som inneholder mye teori om barn og hvordan møte barn, kan bidra til å gjøre barnevernet mer utrygt for barn. Barn kan da merke at voksne med lang utdanning lett møter barn mer som eksperter. Dette kan handle om hvordan utdanningen er bygd opp, men oppsummerte svar fra barn sier klart at de tror det også handler om at lange utdanninger gjør det vanskelige å være likeverdige støttespillere for barn. Likeverdige støttespillere er det eneste barn ber om.

Forskriftsforslaget slik det står nå bidrar ikke til å endre disse bekymringene bygd på kunnskap direkte fra barn. **Forandringsfabrikken støtter derfor IKKE krav til masterutdanning i barnevernet.**

Forskriften må i mye større grad sikre kompetanse i FNs barnekonvensjon.

Det siste året har Forandringsfabrikken samarbeidet tett med flinke menneskerettsjurister som har forklart at flere deler av barnekonvensjonen inneholder grunnleggende rettigheter som gjelder alle barn, og som ikke er implementert i barnevernloven og annet norsk lovverk. Når barnevernansatte skal finne ut hvilke rettigheter barn har må de ta utgangspunkt i både FNs barnekonvensjon og norsk lovgivning ellers. De fleste særlovene, for eks barnevernloven og forvaltningsloven, kom før barnekonvensjonen ble vedtatt. Selv om barnekonvensjonen ble inkorporert i norsk lovgiving i 2003, er særlovene i for liten grad preget av forpliktelsene i barnekonvensjonen. Når fagfolk bruker særlovgivning uten å ta hensyn til barns rettigheter i FNs barnekonvensjon, blir praksis i strid med barns rettigheter. Barnekonvensjonens grunnregler, som kan sikre trygghet for barn i møte med de ulike systemene, blir i for liten grad brukt. Dette kan ikke fortsette når det lages nye masterutdanninger for barnevernsarbeidere.

Forandringsfabrikken mener at forskriftsforslaget står nå, bidrar ikke masterutdanningen i tilstrekkelig grad til å sikre framtidens barnevernarbeidere god nok kjennskap til hvordan disse rettighetene skal brukes i praksis. Mer om dette i spørsmål 2.

Våren 2020 ble det enstemmig vedtatt på Stortinget at regjeringen må sikre at forslagene til ny barnevernlov er i tråd med FNs barnekonvensjon og barns rett til informasjon, til å bli hørt, at beslutninger til barnets beste og barns rett til privatliv. Retningslinjene for masterutdanning i barnevernet må derfor også ivareta kompetanse innenfor disse fire grunnleggende rettighetene, for kunne være i samsvar med og aktuell for kommende barnevernlov.

Svar til høringsspørsmålene

1) I hvilken grad vurderes læringsutbyttebeskrivelsene i utkastet til forskrift å dekke behovet for kompetanse i barnevernet?

Forandringsfabrikken mener at læringsutbyttebeskrivelsene bare dekker deler av kompetansebehovet i barnevernet. Den viktigste kompetansen som barn ber om er ikke i tilstrekkelig grad dekket, heller ikke i regjeringens høringsnotat.

Vi viser blant annet til rapporten «Barnevernets undersøkelsesarbeid – fra bekymring til beslutning»¹ (2019) som peker på noen av de samme utfordringene som kunnskapen direkte fra barn viser. Det ene er at kontaktpersonene snakket med barnet i 60 % av sakene. Hvert fjerde barn mellom seks og tolv år var ikke snakket med. Det samme gjaldt hvert sjuende barn over 12 år. Og i gjennomsnitt var det 2,9 møter med foreldrene og 1,4 med barnet i løpet av undersøkelsen. Denne i tillegg til flere rapporter og undersøkelser de siste årene viser at barnevernet er for dårlig til å la barnet medvirke.

Vi ønsker å presisere at disse læringsutbyttebeskrivelsene i større grad ivaretar kunnskap direkte fra barn enn læringsutbyttebeskrivelsene for master i barnevern, når disse sammenlignes. Denne tar i større grad og mer gjennomgående utgangspunkt i samarbeid MED barn og det vil vi støtte.

Funn fra undersøkelsen Forstå det viktigste (2020)

I Forandringsfabrikkenes undersøkelse Forstå det viktigste (2020) bidro 110 barn i alderen 6-12 med erfaringer og råd. De fleste av barna mottok hjelpetiltak i hjemmet. Barna svarte blant annet på spørsmål om hvordan barnevernet kan hjelpe barn best mulig. Rapporten viser at tre av fire barn har ikke fortalt det viktigste for at barnevernet skal kunne hjelpe barna. Et tydelig hovedfunn i undersøkelsen er at måten barnevernsarbeidere møter barn på, er avgjørende for

¹ <https://bufdir.no/Bibliotek/Dokumentside/?docId=BUF00005048>

om barnevernet kjennes trygt for barn. Det er også avgjørende for om barnevernet forteller det viktigste.

Her er kjernekompetansen barnevernansatte må ha ifølge barn :

- Legge til rette så barn kan snakke trygt
- Gi barn mulighet til å snakke først og alene
- Gi nok og ærlig informasjon
- Sikre at barn kan ha med en person som de selv har valgt og er trygge på
- Stille konkrete dybdespørsmål
- Avtale hva, til hvem og når noe skal fortelles videre
- Samarbeid om løsninger og tiltak
- Skrive i samarbeid med barnet

De oppsummerte erfaringene fra barna i undersøkelsen viser at altfor mange av dem, ikke opplever barnevernet trygt nok. Mange har lite tillit til voksne og måten barnevernet møter dem på. Rekkefølgen barnevernet gjør ting i og hvordan ting som påvirker livet til barn bestemmer, sikrer heller ikke tillit. Da blir tiltak satt i gang uten at barnet har fått sagt det viktigste. Da skal de flaks til, for at tiltakene skal virke. Denne kjernekompetansen er ikke med i utkastet til forskrift. Forskriften har med at kandidaten skal kunne samtale med barn på en selvstendig måte, men dette er alt for generelt og stiller ikke krav til hvordan samtalen skal gjennomføres. Barnevernets jobb er å hjelpe barn og det holder ikke å kunne snakke med barn, de må ha kompetanse og lære seg å snakke med barn på en måte som gjør det trygt og kunne samarbeide med barnet i alt barnevernsarbeid- fra undersøkelse til avslutning av tiltak eller oppfølging i fosterhjem.

2) I hvilken grad vurderes utkast til forskrift å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Vi ber særlig brukerorganisasjoner gi innspill på dette spørsmålet.

Forandringsfabrikken vurderer at forskriften i alt for liten grad ikke er i tråd med barns fremtidige behov for kompetanse i barnevernet.

Vi ønsker å presisere at dette utkastet i større grad ivaretar kunnskap direkte fra barn enn utkast for master i barnevern, når disse sammenlignes.

Lang barnevernsutdanning kan skape avstand

Lengre utdanninger lager større avstand til barn som trenger hjelp i barnevernet. Teoretisert utdanning, fjerner folk fra mennesker. Dette er et svar som har gått igjen i undersøkelsene. I flere undersøkelser i 2018-20 svarer de fleste at det ikke må jobbe for mange med for mye utdanning i barnevernet. På spørsmål om hvorfor, sier barna at de opplever at altfor mange av de tror de vet best. Få er

flinke til å samarbeide med barn. Det voksne ikke forstår er at det er en stor risiko for motsetning mellom det å ha lang utdanning, og å klare å møte barn på en måte som oppleves trygg for dem for å kunne gi god hjelp.

I psykisk helsevern for barn og unge har ofte psykologene og psykiaterne flere år med utdanning og mange er spesialister. Kunnskap direkte fra barn forteller at veldig mange barn ikke får fortalt det viktigste i BUP. Forandringsfabrikkens undersøkelser viser at bare 1 av 4 har fortalt det viktigste. De møter fagfolk som de opplever som distanserte og møter dem med et blikk om at de vet best. Dette lager utrygghet og avstand for mange barn. Når svar fra barn viser at mange ikke får nyttig hjelp i psykisk helsevern, hvordan skal masterkrav da hjelpe i barnevernet?

Det må ikke videreføres opplæring til en teoretisk basert «ekspertrolle» - der barn og foreldres kunnskap ikke er grunnleggende for kunnskapen som utdanningen skal bygge på. Det vil være utfordrende å lage en lengre utdanning som ivaretar barns grunnleggende innspill til hva en god barnevernleder og barnevernsarbeider er. Det vil fort kunne komme i konflikt med innholdet i et masterstudie – der teori og forskningskunnskap dominerer. Bygd på kunnskap direkte fra barn mener Forandringsfabrikken at det må risikovurderes å lage utdanning uten at innspillene fra barn, unge og foreldres svar til hva de tenker er grunnleggende og avgjørende for et godt barnevern, ligger til grunn for utdanningen.

Forskriften må synliggjøre og konkret ha med barns grunnleggende rettighetene etter FNs barnekonvensjon

Alle barn, uavhengig av partsrettigheter og samtykkekompetanse, har noen grunnleggende rettigheter når det gjelder fremgangsmåte eller prosess. Det som er avgjørende for når barn har disse rettighetene er om det skal foretas en handling/avgjørelse som berører barn. Dette utløser en plikt til å sikre de fire grunnleggende rettighetene i all kontakt med det offentlige. Disse fire rettighetene gir ikke barn krav på en type tjeneste eller en bestemt handling eller avgjørelse, men de er avgjørende for hvordan man skal gå frem før man skal ta avgjørelser eller handlinger som berører barn. Dette gjelder ikke bare rettslige prosesser, men alle prosesser eller fremgangsmåter som berører barn, for eksempel i kontakt med barnevernet.

Disse fire grunnleggende rettighetene er:

- barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved handlinger som berører barn (BK artikkel 3, Grunnloven § 104),
- barnet har rett til uttale seg fritt om forhold som berører barnet (BK artikkel 12, Grunnloven § 104),
- barnet har rett på informasjon i forbindelse med at det har rett til å uttale seg (BK artikkel 12)

- barnet har rett på privatliv (BK artikkel 16, Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) artikkel 8, Grunnloven § 102).

Samarbeid med barn og foreldre må være en helt grunnleggende kunnskap Barnevernsarbeidere har mye makt og er i en maktutøverrolle - i framtidens barnevern må de oppleves som en likeverdig samarbeidsrolle.

Vi ber om at definisjonen på det å samarbeide med barn og foreldre, laget av barn og barnevernsarbeidere, inkluderes i retningslinjene for utdanningen:

1. Sikre barnet får ærlig og nyttig informasjon
2. Sikre at barnet får beskrive trygt sine erfaringer og ønsker
 - til en voksen de kjenner seg trygg på
 - ikke bli presset
 - avtale hvem som får vite, når de får vite og hva de får vite
3. Sikre at barnet får være med å bestemme
4. Sikre at barnet får være med å skrive
5. Sikre at barnet får gi tilbakemelding

3) Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)? Vi ber særlig utdanningsinstitusjonene gi innspill på dette spørsmålet.

Vi viser til svar på spørsmål 4, og mener at kjernekompetansen til en barnevernsarbeider ikke kan variere. Det kan ikke være opp til hvert studiested å velge om de vil inkludere det helt grunnleggende i utdanningen sin. Flere av læringsutbyttebeskrivelse er nødt til å konkretiseres for at alle barnevernsarbeidere lærer seg å møte barn trygt, å samarbeide med dem og kan bruke barns grunnleggende rettigheter i prosess, og slik det står nå er forskriften for generell. Autonomien må ikke bli viktigere enn å sikre barnevernsarbeidere riktig kjernekompetanse.

4) Formålet med forskriften er å sikre at kandidater med samme utdanning får samme sluttkompetanse uavhengig hvilken utdanningsinstitusjon de er utdannet ved. Hvordan vurderes dette å være ivarettatt i læringsutbyttebeskrivelsene?

Forandringsfabrikken mener at forslaget til forskriften gir for stort rom for utdanningsinstitusjonene til å definere innholdet og vekting av de ulike kompetanseområdene. Kandidatenes kompetanse vil, slik vi ser det, bli veldig varierende fra hvilken utdanningsinstitusjon de studerer ved. Barn i barnevernet må møtes trygt og samarbeidene, og kandidaten må kunne bruke barns grunnleggende rettigheter i prosess med alle barn der kan det ikke være rom for variasjon mellom utdanningsinstitusjonene i hvor stor grad kandidaten lærer seg

dette. Å gjøre det trygt nok for at barn kan fortelle hva de trenger hjelp til og hvordan, at de møtes varm og trygt, og at barnevernsarbeidere kan samarbeide med de er kjernekompetansen. Kjernekompetansen til en barnevernsarbeider kan ikke variere. Det kan ikke være opp til hvert studiested å velge om de vil inkludere det helt grunnleggende i utdanningen sin. Som nevnt i spørsmål 3 så må flere av læringsutbyttebeskrivelse nødt til å konkretiseres for at kandidaten skal ende opp med lik sluttkompetanse uavhengig av utdanningsinstitusjon, slik det står nå er det for stort rom for tolkning.

5) Er det kompetanse som mangler i høringsutkastet til forskrift? I så fall hvilke?

Ja, ifølge kunnskap direkte fra barn mangler det viktig kompetanse som barnevernsarbeideren skal ha.

Dette gjelder blant annet

Kunnskap

- Har inngående kunnskap om hvordan samarbeide med barn og foresatte til barnets beste etter FNs Barnekonvensjon og barnevernloven.
- Har bred kunnskap om forholdet mellom barnekonvensjonen artikkel 12 om barnets rett til å bli hørt og artikkel 3 om barnets beste, samt FNs Barnekomites generelle kommentarer til disse.
- Har bred kunnskap om bruk av språk og utfordringer knyttet til makten i rollen som barnevernsarbeider
- Har bred kunnskap om hvordan hente inn tilbakemeldinger fra barn og foresatte og anvende dette til utvikling av hver enkelt medarbeider og i tjenesteutvikling
- Har bred og avansert kunnskap om hvordan samarbeide med barn og foresatte til barnets beste
- Har bred kunnskap om hvordan barn og foresatte ønsker å bli møtt og hva som oppleves som et godt barnevern

Ferdigheter

- Kan legge til rette så barn kan snakke fritt etter barnekonvensjonen artikkel 12
- Kan gi nok og ærlig informasjon til barn
- Sikrer at barn kan ha med en person som de selv har valgt og er trygge på
- Kan stille konkrete dybdespørsmål
- Kan avtale hva, til hvem og når noe skal fortelles videre
- Kan samarbeide med barn om løsninger og tiltak
- Kan skrive i samarbeid med barnet

6) Er det innhold som bør tas ut eller nedtones i utdanningen? I så fall hva?

Forandringsfabrikken ber sterkt og tydelig om at fokuset på å analysere eksisterende teorier, metoder og fortolkninger tones ned i forskriften. I en masterutdanning må det heller være fokus på konkrete samarbeidsferdigheter og og hvordan prate med barn.

7) I kapittel 5 Opptakskrav, studiets oppbygning og praksisstudier er det beskrevet opptakskrav til masterutdanning i barnevernsarbeid. Vi ber høringsinstansene vurdere hvorvidt forskriften bør omtale opptakskrav og hva opptakskravene eventuelt bør være.

Forandringsfabrikken støtter dette for å sikre mangfold av søkere til masterutdanningen, slik at engasjerte og gode kandidater som ikke nødvendigvis har det høyeste karaktersnittet kan søke.

8) Det er foreslått nasjonal deleksamen for utdanningene. Vi ber om høringsinstansenes innspill på en mulig innføring av nasjonal deleksamen i jus for de barnevernsfaglige masterutdanningene

Forandringsfabrikken er bekymret for at barns rettigheter ikke ivaretas i dag. Vi tenker at barnevernansatte likevel ikke trenger veldig bred kunnskap til ulike særlover, men i hovedsak lærer helt grunnleggende juridisk metode og de grunnleggende rettighetene etter FNs barnekonvensjon (barns rett til å snakke fritt, barns rett til informasjon, barns rett til privatliv og barnets beste).

Forskriften må da sikre at kandidatene lærer å bruke barnekonvensjonen helt konkret i praksis og vite hvordan de skal vekte den opp mot særlovene og ulike retningslinjer eller rundskriv. Kun da kan vi sikre at utdanningsinstitusjonene lærer kandidaten å ikke bryte barns menneskerettigheter. Den juridiske kompetansen må sikre at kandidaten inkluderer barnekonvensjonen og barns grunnleggende rettigheter i prosess. De må ha kunnskap om hvilke rettskilder som har lavere rettskildemessig vekt enn andre, og kunne vekte blant annet forvaltningsloven og barnevernloven opp mot grunnlovens §104, EMK og barnekonvensjonen. Norge forplikter seg til å følge disse, og ved motstrid i særlovene skal disse rettighetene ha forrang.

At barnevernansatte skal ha opplæring i denne kompetansen følger også av barnekonvensjonens artikkel 42, artikkel 3 nr 3, artikkel 4, og artikkel 19 nr 2.

9) Praksisstudier kan beskrives i forskriften, men skal da beskrives på et overordnet nivå. Vi ber høringsinstansene særlig vurdere om det bør forskriftsfestes krav til praksis i utdanningene eller om dette kan vurderes ved den enkelte utdanningsinstitusjon?

JA, det må absolutt forskriftsfestes krav til praksis i utdanningen. Hvis det skal legges til to nye år er det helt avgjørende at disse ikke blir bare teori og akademia. Selve innholdet må også forskriftsfestes. Det må være krav til innholdet, der kandidatene møter og får snakket direkte med barn, og samarbeidet med barn og får tilbakemelding fra barna de møter. Kandidaten må få trening i hvordan følge barnerettighetene der de har praksis.

10) Har du/dere andre innspill enn det dere allerede har gitt ovenfor?

Forandringsfabrikken mener forskriftsforslagene for barnevernsarbeid er mer treffsikre enn forskriftsforslagene for barnevern. Dette gjelder særlig deler av § 8 i forslaget om barnevernsarbeid, som gjelder kandidatens ferdigheter.

Forandringsfabrikkens innspill til de konkrete paragrafene i forskriften

Innspillene er markert i fet rett inn i lovbestemmelsen.

§ 2. Formål med utdanningen

Forklaring: Vi ber om at master for barnevernsarbeid har samme kjernekompetanse som master for barnevern og ber om at dette tas inn i formålet: "**§ 2 Kjernekompetansen i utdanningen er knyttet til barnevernsfaglig forsknings- og praksisbasert kunnskap, samt kunnskap direkte fra barn, unge og deres foresatte.**" Vi tror at dette bare er en glipp :-). Siden denne kjernekompetansen er utrolig viktig og må være gjennomgående i forskriften og i utdanningen.

§7 c. har avansert kunnskap om **barnets beste som er et grunnleggende hensyn ved handlinger som berører barn, at barnet har rett til uttale seg fritt om forhold som berører barnet, at barnet har rett på informasjon, barnets rett til å uttale seg og at barnet har rett på privatliv.**

Forklaring: Etter FNs barnekonvensjon har barn fire grunnleggende rettigheter i all kontakt med det offentlige: Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved handlinger som berører barn (BK artikkel 3, Grunnloven § 104), at barnet har rett til uttale seg fritt om forhold som berører barnet (BK artikkel 12, Grunnloven § 104), at barnet har rett på informasjon i forbindelse med at det har rett til å uttale seg (BK artikkel 12) og at barnet har rett på privatliv (BK artikkel 16, Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) artikkel 8, Grunnloven § 102).

"§ 7 g. har inngående kunnskap om betydningen av menneskerettighetene, **særlig FNs barnekonvensjon og Den europeiske menneskerettighetskonvensjon** i barnevernsarbeid."

Forklaring: Vi støtter at menneskerettighetene er tatt men, men mener det er behov for å konkretisere de.

NY: "§ 7 j. har avansert kunnskap om barns rett til beskyttelse og omsorg som autonomt individ, og rett til privatliv, informasjon og medvirkning."

Forklaring: Ordet beskyttelse er ganske generelt og i forskriften må den nye forståelsen om beskyttelse av barn inkluderes. Barnet må sees på som et autonomt individ, og dette følger at det rettslige forpliktelsene iht. barnekonvensjonen. Kandidaten må derfor lære seg det i praksis. Hvis ikke kan fagfolk handle ut fra ønsket om å beskyttelse uten at det oppleves som beskyttelse for barnet. Og for at det skal være egnet til å beskytte barn må barnet samarbeides med for å få beskytte barnet.

"§ 8 b. kan **anvende** begrepet barnets beste **og kunne framgangsmåten ved å bruke barns grunnleggende rettigheter i prosess for å fatte en barnets beste vurdering i møte med barn, unge og familier**"

Forklaring: Vi støtter at menneskerettighetene er tatt men, men mener det er behov for å konkretisere de.

"§ 8 c. kan analysere og forholde seg kritisk til barnevernets rolle, makt og myndighetsutøvelse og sine egne verdier i arbeid med barn, unge og familier i utsatte livssituasjoner."

Forklaring: JA! Dette er viktig å ha bevissthet om i møte med barn og unge!

"§ 8 d. kan tolke og anvende relevante lover og menneskerettigheter i barnevernsarbeid for å ivareta rettssikkerhet for barn, unge og familier i utsatte livssituasjoner"

Forklaring: Dette støtter vi, å ivareta barns rettssikkerhet gjennom å anvende menneskerettigheter og lovverk bør være en del av kjernekompetansen.

"§ 8 e. kan analysere og anvende ulike perspektiver og tilnærminger i samtaler **på en måte som oppleves trygg**, relasjoner og samarbeid med barn og foreldre i kritiske og utsatte livssituasjoner"

Forklaring: Vi støtter at kandidaten lærer seg å samtale og samarbeide med barn, men det må konkretiseres på hvilke måte. Hvis ikke kan det bli for åpent for tolkning for utdanningsinstitusjonene.

"§ 8 g. kan bruke kunnskap om og planlegge miljøterapeutiske tilnærminger i og utenfor institusjon **i samarbeid med ungdommen/ungdommer**"

Forklaring: Det at barn skal samarbeides med må være gjennomgående i beskrivelsen av ferdighetene til kandidaten.

"§ 9 b. kan kommunisere **trygt og forståelig** om faglige problemstillinger, analyser og konklusjoner i barnevernsarbeid, både med barn, unge og familier, samarbeidspartnere og til allmennheten."

Forklaring: JA, denne støtter vi! Så det tas inn noe krav til hvordan kandidaten skal kommunisere. Det er viktig at kandidaten lærer seg, kunnskap fra barn har

pekt på dette som et område de som studerer barnevernsarbeid må ha kompetanse om.

“§ 9 c. kan bidra til og koordinere tverrfaglig samarbeid i komplekse situasjoner sammen med barn, unge og foreldre.”

Forklaring: Dette støtter vi de som skal få hjelp av barnevernet må bli samarbeidet med for hjelpen skal bli nyttig.

“§ 11 b. kan reflektere over hvordan barn, unge og familier kan involveres i fagutvikling og innovasjonsprosesser”

Forklaring: Kjempebra at dette blir en del av kandidatens refleksjonsferdigheter også når det gjelder fagutvikling og innovasjon, og dermed i tråd med kunnskapsbasert praksis (kunnskap fra forskning, kunnskap direkte fra barn og fra praksis). Dette vil også gjøre kandidaten i stand til å gjennomføre det i praksis.

§ 11c. kan bruke forskningsbasert, erfaringsbasert og brukerbasert kunnskap i fagutvikling og innovasjonsarbeid innen barnevern.

Forklaring: Dette støtter vi. Barnevernet må bygge like mye på de tre kunnskapene: fra forskning, fagfelt og fra barn, unge og foreldre.

“§ 11.d Forslag til NYTT punkt d. **Har inngående kunnskap om hvordan hente inn tilbakemeldinger fra barn i barnevernet, systematisere tilbakemeldingene og bruke de til utvikling av barneverntjenesten.**”

§ 14 **Innspill:** Paragrafen bør inkludere den samme ordlyden som master i barnevern § 16: Videre skal utdanningen sikre progresjon og fordypning i barnevernsfaglig forskning og praksisbasert kunnskap og ferdigheter, samt kunnskap fra barn, unge og deres foresatte.” Dette er like relevant og viktig for master i barnevernsarbeid, og står nevnt i forskriften, men den må inkluderes under studiets oppbygning.

Hva høringsinnspillet bygger på

Oppsummert kunnskap direkte fra 1700 barn i barnevernet, fra rundt i Norge og i alderen 6-20 år. De har deltatt i ulike undersøkelser.

De siste undersøkelsene innen barnevern:

Forstå det viktigste: 110 barn, 6-12 år. 80 barn i familier med hjelpetiltak og 30 var under barnevernets omsorg. Gjennomført i 2018-19

Sint utenpå, vondt inni: 101 barn og unge deler erfaringer og råd om hvorfor de bruker vold og hvordan dette kan møtes klokt. Gjennomført i 2019

Hvis jeg var ditt barn: Råd til hvordan stoppe trygt i barneverninstitusjon. Gjennomført i 2018-19

Barnas barnevern: Skrevet av 7 barnevernledere og 7 ungdommer. Forfatterne beskriver hva som skal til for at barn trygt skal kunne fortelle barnevernet hvordan de har det. De beskriver også hva som skal til for at prosessene i barnevernet (melding og undersøkelse, hjelpetiltak,

hasteflytting, langtidsflytting, ettervern, planer og møter og beslutninger) skal oppleves gode for barn og hvilken kunnskap barnevernet må bygge på. Utgitt på Universitetsforlaget i 2018.

Klokhet om vold og overgrep: I boka presenteres oppsummerte erfaringer og råd fra 500 barn som er utsatt for vold eller overgrep i nære relasjoner. Boka gir blant annet svar på spørsmål som: Hvordan kan barnevernansatte beskytte barn gjennom å samarbeide med barn? Hvordan kan barnevernansatte snakke med barn når de er bekymret for vold og overgrep? Hva må barnevernsansatte gjøre når et barn har fortalt? Hvordan bruke barns grunnleggende rettigheter etter barnekonvensjonen i praksis? Utgitt på Universitetsforlaget i 2020.

Om Forandringsfabrikken

Forandringsfabrikken idé er å lytte til barn og unge med erfaring fra systemene laget for dem. Erfaringer og råd fra møtet med disse systemene, hentes inn rundt i landet. Dette gjøres gjennom nasjonale, systematiske undersøkelser. Erfaringene og rådene oppsummeres til kunnskap direkte fra barn. Barn som har deltatt i undersøkelsene, inviteres med som proffer, for at barn selv kan presentere kunnskapen for nasjonale myndigheter, fagfolk og utdanningsinstitusjoner. Kunnskap direkte fra barn kan da, sammen med kunnskap fra forskning og fra praksis, bidra til et godt kunnskapsgrunnlag på utdanningene og for videre utvikling av lovverk, retningslinjer, faglige satsinger i Norge. Målet er at alle systemene som er laget for barn, oppleves trygge og nyttige for de barna det gjelder.